

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 ust. 2 WPZiB i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 1, 9 i 23 aktu nr 29/2009 wspólnego organu nadzorczego.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. 2007, L 205, s. 63).

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol) (Dz.U. 2009, L 121, s. 37).

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2016 r. – Adama Agriculture i Adama France/Komisja

(Sprawa T-476/16)

(2016/C 402/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Adama Agriculture BV (Amsterdam, Niderlandy) i Adama France (Sèvres, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i M. Gruncharđ)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾ oraz orzeczenie, że i) zatwierdzenie substancji czynnej izoproturonu (IPU) powinno zostać odnowione lub ewentualnie, że ii) ocena odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej IPU powinna zostać przekazana stronie pozwanej a wszystkie znajdujące zastosowanie terminy zgodnie z rozporządzeniem nr 1107/2009 oraz rozporządzeniami wykonawczymi – zawieszona, tak aby zagwarantować właściwe ramy czasowe na wydanie nowej decyzji w sprawie odnowienia zatwierdzenia IPU oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana przez stronę pozwaną z naruszeniem prawa oraz zasad gwarantowanych przez Unię. Strona skarżąca podnosi, że wspomniana decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ narusza Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwany dalej „TFUE”) oraz prawo wtórne, powołując pięć następujących zarzutów:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistych błędów w ocenie: zgodnie z motywami 8, 9 i 10 zaskarżonej decyzji IPU został zakazany z powodu i) ryzyka wynikającego z zagrożenia kontaktu wód podziemnych z metabolitem, ii) zagrożenia ptaków, ssaków i organizmów wodnych oraz iii) proponowanej klasyfikacji IPU jako substancji działającej szkodliwie na rozrodczość kategorii 2. Wszystkie obawy na jakich opiera się zaskarżona decyzja są jednak obarczone uchybieniami formalnymi lub materialnymi oraz nie uwzględniają informacji przedłożonych przez stronę skarżącą.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia procedury przewidzianej rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 ⁽²⁾ – aktu ultra vires: proponując klasyfikację IPU jako substancji działającej szkodliwie na rozrodczość oraz opierając się na tej propozycji w celu uzasadnienia nieodnowienia zatwierdzenia IPU, strona pozwana naruszyła zarówno rozporządzenie nr 1272/2008 jak i rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 ⁽³⁾ dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, a tym samym przekroczyła swoje kompetencje.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i zasady dobrej administracji: swoim zachowaniem państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz Komisja wspólnie i indywidualnie naruszyły prawo strony skarżącej do bycia wysłuchanym oraz prawo do obrony pozbawiając ją rzetelnego procesu. W szczególności pomimo usilnych i regularnych prób kontaktu ze stroną skarżącą w stosunku do państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy i EFSY strona skarżąca nie uzyskała w stosownym czasie uwag z ich strony. Ponadto uwagi przedstawione przez stronę skarżącą nie zostały uwzględnione.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji i równego traktowania: Komisja przyjmując stanowisko restrykcyjne w stosunku do IPU (oparte na błędach w ocenie i uchybieniach proceduralnych) nie zajęła takiego samego stanowiska w podobnych sytuacjach/wcześniejszych decyzjach, co jest równoznaczne z naruszeniem zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności: nie wybierając środka mniej restrykcyjnego, który doprowadziłby do osiągnięcia takich samych celów (np. warunkowego zatwierdzenia uzależnionego od oceny na szczeblu państw członkowskich lub przedłożenia dalszych informacji potwierdzających zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 1107/2009) ale zakazując IPU, Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/872 z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie nieodnawiania zatwierdzenia substancji czynnej izoproturon, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2016, L 145, s. 7)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s.1)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2016 r. – Epsilon International/Komisja

(Sprawa T-477/16)

(2016/C 402/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Epsilon International SA (Marousi, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci D. Bogaert i A. Guillerme)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

1) na podstawie art. 272 TFEU:

- orzeczenie, że kwoty wypłacone przez Komisję Europejską na rzecz spółki Epsilon na podstawie umów o udzielenie dotacji BRISEIDE, i-SCOPE i SMART-ISLANDS stanowią kwalifikowalne koszty oraz że spółka Epsilon nie dopuściła się błędów o charakterze systemowym w sposobie realizacji tych umów;
- orzeczenie, że żądanie Komisji zwrotu kwot wypłaconych na podstawie umowy BRISEIDE jest całkowicie bezpodstawne oraz że kwoty te nie podlegają zwrotowi na rzecz Komisji Europejskiej;
- orzeczenie, że decyzje Komisji Europejskiej o zawieszeniu wypłat dotyczących umów o udzielenie dotacji i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity i c-SPACE były bezpodstawne;
- nakazanie Komisji zwrotu poniesionych przez Epsilon kosztów dodatkowego audytu finansowego przeprowadzonego w celu obalenia błędnych ustaleń audytu przeprowadzonego na zlecenie Komisji oraz zadośćuczynienia krzywdzie moralnej poniesionej przez Epsilon, wstępnie oszacowanej ex aequo et bono na 10 000 EUR.

2) na podstawie art. 263 TFEU, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 czerwca 2016 r. [sygn. Ares (2016)2835215] w sprawie wpisania spółki Epsilon do bazy danych systemu wczesnego wykrywania i wykluczenia (EDES).